

वैत् RV. 6,7,3. 13,1. 31,2. वत्सम् N. 16,34. 22,21. R. 1,51,15. VID. 245. BHĀG. P. 6,4,53. तैव RV. 7,5,4. 8,15,3. 19,31. तैषि AV. 12,1,15. तै (ist प्रगृह्य nach RV. PAṬ. 1,19; unter den indecl. im gaṇa चादि zu P. 1,4,57) ved. loc. RV. 2,9,3. 6,5,2. 11,3. 7,5,6. 11,3. 12,3. 18,1. त्वे अग्नि क्रतुर्मम 31,5. 10,120,3. Die folgenden Formen sind tonlos und erscheinen demnach nie am Anfange eines Satzes oder Verses (vgl. P. 8,1,22. fgg. BÖHTL. Chrest. 446): त्वा acc.: यत्नेमहे RV. 7,54,2. 9,61,27. ते gen. dat. 8,14,4. 7,22,5.6. AV. 12,1,11. स्वापत्यदारसक्तिः — ते राजधानी प्रतिष्ठस्व ÇĀK. 112,18.19. नमस्ते कष्टतपसे 100,14. Am Anf. eines comp. वत्: त्वैप्रमूत ÇĀT. Br. 4,1,4,4. तदेवैत्य 8,4,2,7. वत्प्रतीतिषी N. 17,37. im Veda त्वा (s. die Beispiele unsen). Ueber die künstliche Zerlegung des Wortes तन्नम् in तत् + तन्म् und über die Deutung dieses तन्म् im Vedānta s. u. तन्न 1 am Ende.

2. त्वै (von 1. त्व) adj. dein, der deinige: त्वं न इन्द्र त्वभिर्द्वीती वायुतो अग्निष्ठासि ज्ञानान् RV. 2,20,2.

3. त्व pron. der eine, mancher (Decl. wie bei य) NIR. 1,7.8.9.3,20. gaṇa सर्वादि (त्व und तत्) zu P. 1,1,27. (vgl. KĀC). ÇĀNT. 4,10. VOP. 3,9. AK. 3,2,32. TRĪK. 3,1,27. H. 1468. एतन्न त्वो वि चिकेतेषाम् RV. 1,152,2. नेन्द्रो अस्तीति नेम उ त्व आह 8,89,3. प्रजायै त्वस्यै यदशित इन्द्र 10,34,1. 1,113,5. उत त्वा स्त्री शर्शायसो पुंसो भवति 5,61,6. Häufig त्व — त्व der eine — der andere: पोयंति त्वो अग्नौ त्वो गृणाति RV. 4,147,2. 113,6. युधै त्वे सं त्वेन पृच्छे 4,18,2. 10,71,4.5.7. पश्यंति त्वे न त्वे (irriger Weise betont) पश्यत्येनाम् AV. 8,9,9. तद् adv. theils, तद् — तद् theils — theils: प्रजायै मृत्यवे तत् RV. 10,72,9. पर्याया इव तदार्थिनम् Beisp. aus ÇĀNKH. Br. 17,4 in NIR. 1,9 erklärt durch आश्विनं च पर्यायाश्च. सत्येव धृतस्तोका इव तन्मधुस्तोका इव त्वर्षोष्वाश्रुतिता: ÇĀT. Br. 1,6,3,5. होतारि त्व्यजमाने तदध्या तत् 8,4,39. 9,4,3. 2,1,2,1. 3,2,9.10. घोषधी: कृत्येव तद्विषेणेव त्वप्रलिलिपु: 4,2,6. 2,2,8. 3,1,2,28. 11,1,6,9. क्लोमहृदयं त्व्यत्त theils Lunge und Herz, theils Anderes 4,5,4,6. प्रद्वोस्त्वयोस्त्वत् 5,3,2,2.4. 13,8,2,5. Wohl mit der Partikel तु verwandt.

त्वक्त् schmeichelndes demin. von तत्: त्वकल्पित्क PAT. zu P. 1,1,29. — Vgl. त्वक्.

त्वक्पादुर (त्वच् + क) m. Wunde HĀR. 136.

त्वक्तीरा (त्वच् + तीर) f. Tabdschr (s. तवतीर) AK. 2,9,110. ०त्तीरी H. 1154. RĀĠAN. im ÇKDR. SUÇA. 1,162,2. AINSLIE I,419.

त्वक्कर (त्वच् + कर) m. N. eines Grases, *Lipeocercis serrata Trin.*, RATNAM. im ÇKDR.

त्वक्तरंगक (त्वच् + तरंग) m. Runzel der Haut NĪGH. PA.

त्वक्क (त्वच् + क्) n. Rüstung TRĪK. 2,8,49 (nach den Corrigg. त्वक्क zu lesen). H. 766, Sch. BHĀṬ. 14,94.

त्वक्पत्र (त्वच् + पत्र) 1) n. *Cassia* (sowohl die Pflanze als auch die Rinde) ĀĀ. 2,4,4,22. MED. r. 163. त्वक्पत्राणो वनानि च MBh. 12,8359. SUÇA. 1,162,5. 2,482,21. — 2) f. ई = कारवी = किङ्कुपत्नी viell. das Blatt der *Asa foetida* AK. 2,9,40 (nach ÇKDR. soll dieses die Lesart des Textes und तत्पत्री eine von BHĀR. aufgeführte Var. sein). MED. = तमालपत्र das Blatt der *Laurus Cassia*, *Malabathron* NĪGH. PA.

त्वक्पाक (त्वच् + पाक) m. Hautentzündung, Bez. einer best. Krank-

heit SUÇA. 1,298,3. 299,10. 2,128,16.

त्वक्पारुष्य (त्वच् + पा) n. Rauheit der Haut SUÇA. 1,267,17.

त्वक्पुष्प (त्वच् + पु) n. Blüte der Haut: 1) das Starren der Haare auf dem Körper TRĪK. 1,1,131. HĀR. 154. Vgl. त्वङ्गुर. — 2) Hautausschlag, Blattern u. s. w. H. 467. Auch ०पुष्पी f. ÇĀṬĀDH. im ÇKDR.

त्वक्पुष्पिका f. = त्वक्पुष्प 2. TRĪK. 2,6,13.

त्वन् = करोति schaffen, wirken NIR. 8,13. त्वन्ति = तन् behauen u. s. w. DBĀṬUP. 17,4. त्वष्ट = तष्ट AK. 3,2,48. H. 1486; vgl. त्वत्सम्, त्वतीयम्, त्वष्टर, त्वष्टि, *thwakhsh* im Zend. — ein Fell umlegen (nicht die Haut abziehen; vgl. त्वचन, त्वचप); bedecken DBĀṬUP. 17,13, v. 1. KAVIKALPATARU im ÇKDR.

— प्र in der Stelle: प्रत्वन्तापो अति विश्वा सहस्यपोरेण मक्ता वृष्ट्येन überwiegend kräftig oder überlegen RV. 10,44,1. — Vgl. प्रत्वत्सम्.

त्वत्सम् (von तन्) n. Wirksamkeit, Thatkraft, Rüstigkeit NĪGH. 2,9.

स प्ररिक्त्वा त्वत्सो द्मो दिवश्च RV. 1,100,15. अमीमांस त्वत्सो वीर्येण 4,27,2. उदावता त्वत्सो पन्यसा च वृत्रकृत्योय रथमिन्द्र तिष्ठ 6,18,9. यत्रा नरो दिदिशते तन्ध्वा त्वत्सो ब्रह्मजसः 8,20,6. — Vgl. भा०.

त्वत्तीयम् (wie eben mit dem suff. des compar.) adj. sehr rüstig: उन्मो ममन्द वृषभो मरुत्वात्त्वत्तीयसा वर्यसा नार्धमानम् RV. 2,33,6. — Vgl. *thwakhshista* im Zend.

त्वक्सार (त्वच् + सार) 1) adj. bei dem die Haut (Rinde) das Vorwaltende ist VARĀH. LAGHUG. 2,16 (Ind. St. 2,286). eine ausgezeichnete, vollkommen gesunde Haut habend SUÇA. 1,127,3. — 2) m. Rohr AK. 2,4,5,26. स्यावराणां भूतानां जातयः षट्कीर्तिताः । वृत्तगुल्मलतावहयस्त्वक्सारास्तृणाजातयः ॥ MBh. 13,2992.6,171. BHĀG. P. 3,10,18. MĀRK. P. 15,33. ०व्यवहारवान् M. 10,37. शिप्रुनां शस्त्रभीत्राणां शस्त्रभावे च योजयेत् । त्वक्सारादिचतुर्वर्गं हेत्ये भेष्ये च बुद्धिमान् ॥ SUÇA. 1,28,8.5. ०रन्ध्रपरिपूरणालब्धगीति ÇĪC. 4,61. n. R. 3,49,41. — 3) m. *Cassia* (sowohl die Pflanze als auch die Rinde) ÇĀBDAK. im ÇKDR. — 4) m. *Bigonia indica* (शोणा) RĀĠAN. im ÇKDR. — 5) f. *Tabdschr* (s. तवतीर) RĀĠAN. im ÇKDR. — Vgl. त्वचिसार.

त्वक्सारभेदिनी (त्वच् + भे) f. eine best. Pflanze (तुरुचक्षु) RĀĠAN. im ÇKDR.

त्वक्सुगन्ध (त्वच् + सु) 1) m. Orange (wohlriechend an der Schale) BHĀṬAPR. im ÇKDR. — 2) f. *श्री* die wohlriechende Rinde von *Feronia elephantum* (एलवालुक) ÇĀṬĀDH. im ÇKDR.

त्वक्स्वादी (त्वच् + स्वा) f. eine Zimmetart (süß an der Haut) NĪGH. PA.

त्वङ्गुर (त्वच् + अङ्गुर) m. das Starren der Haare auf der Haut TRĪK. 1,1,31. HĀR. 154.

त्वङ्गतीरी f. = तुङ्गतीरी, त्वक्तीरी *Tabdschr* ÇĀṬĀDH. im ÇKDR.

त्वङ्गल n. viell. = एलवालु die Rinde der *Feronia elephantum* SUÇA. 1,162,14. 2,527,16. वेणुत्वङ्गलालवणैः 504,16.

त्वङ्गन्ध (त्वच् + गन्ध) m. Orange RĀĠAN. im ÇKDR. — Vgl. त्वक्सुगन्ध.

त्वङ्ग (त्वच् + ङ) 1) adj. aus der Haut hervorkommend. — 2) n. a) die Haare auf dem Körper. — b) Blut RĀĠAN. im ÇKDR.